

Tinget at følge Flertallets Indstilling, om jeg maa kalde dets Holdning saaledes.

Marott: Socialdemokraterne i Udvalget foreslaa Andragendet under Nr. 1 henvist til Konseilspræsidenten. Dette Andragende indeholder en Udtalelse, som er vedtagen paa 91 Møder den 10. September i Fjor af 36,400 Deltagere. De fleste af de Sager, som ere omtalte i dette Andragende, have tidligere været Genstand for udførlig Forhandling her i Tinget, og jeg skal derfor kun omtale dem korteligt.

Det første Punkt i Andragendet er en Anmodning til Regering og Rigsdag om at forhindre Gennemførelsen af de bekendtgjorte Planer om Indførelse af en Tyangsforsikring til Afløsning af Loven om Alderdomsunderstøttelse. Spørgsmaalet om en Forsikring ligger for Øjeblikket i en Kommission, og derfor vil det vel ikke være til nogen større Nytte i Øjeblikket at diskutere dette Spørgsmaal udførligere her i Tinget. Jeg ønsker kun at sige, at vi fra Socialdemokratiets Side, saaledes som vi ogsaa tidligere her have gjort gældende, ville yde den stærkeste Modstand, om man vil forsøge at afskaffe eller indskrænke den bestaaende Alderdomsunderstøttelseslov. Vi betragte denne Lov som et Afdrag paa den Gæld, hvori Samfundet staar til sine gamle arbejdende Medlemmer, og vi ville betragte det som saa meget mere utilbørligt at afskaffe denne Lov, som den i Virkeligheden blev betalt med nye Skatter i den paagældende Periode. Jeg vil udtale Haabet om, at Regeringen maa være lydhør overfor Stemningen, saaledes som den bl. a. har givet sig til Kende paa disse 91 Møder, og naar denne Adresse nu er indsendt til Regering og Rigsdag, kan man i alt Fald ikke paa-staa, at Arbejderne ikke have sagt til i Tide i denne Sag.

Det andet Punkt i Andragendet er en Anmodning om at forhindre en Nedsættelse af det til Arbejdsløshedskasserne budgetterede Tilskud. Den saa forreste Sparekommission, hvis Arbejde i alt Fald jeg ikke kan beundre saa meget som visse andre Medlemmer her i Tinget, har jo ogsaa været ude efter dette Tilskud, men den højtærede Minister har ikke fulgt Anvisningen, og dette vil jeg udtale min

Anerkendelse af. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at vort Ideal i Virkeligheden ikke er offentlig Understøttelse til arbejdsdygtige Mennesker, men saa længe man opretholder den nuværende Produktionsmaade, saa længe man ikke har gennemført Retten til Arbejde for alle, som kunne og ville arbejde, maa vi naturligvis holde paa Retten til Understøttelse. Det er en ganske naturlig Følge af hele den Ordning, som vore Modstandere selv opretholde, og naar vi gøre, hvad vi kunne, for at vore Arbejdsløshedskasser kunne bestaa og udvikle sig saa meget som muligt, gøre vi det ogsaa, fordi vi synes, at Arbejderne have en uomtvistelig Ret til Understøttelse i Kraft af, at de paa dette Omraade have vist, at de ville hjælpe med selv. Det viste de, inden Arbejdsløshedskasse-loven blev vedtagen, idet der indenfor de forskellige Fagforeninger blev ydet store Beløb, Hundredestusinder af Kroner om Aaret til Hjælp for de arbejdsløse, og det vise de endnu den Dag i Dag ved de meget betydelige Bidrag, som de selv yde til de arbejdsløshedsundestøttede. Man kan derfor sige, at denne Lov i bedste Forstand betyder Hjælp til Selvhjælp.

Det tredje Punkt i Adressen er en Anmodning om at forhindre Angreb paa de statsanerkendte Sygekasser, saaledes at man bibeholder i det mindste det nuværende Tilskud. Det har vist sig under Forhandlingerne i Landstinget, at man der ikke har været utilbøjlige til at reformere paa dette Omraade i en Retning, som Sygekasserne ikke kunne være tjente med, og Sparekommissionen har ogsaa forsøgt at røre ved dette Forhold paa en Maade, som vi i alt Fald ikke i alle Henseender kunne slutte os til.

Dernæst indeholder Andragendet en Opfordring til Regering og Rigsdag om at gennemføre en Lov om offentlig Understøttelse udenfor Fattigvæsenet til faderløse Børns Opdragelse og Underhold. Et Lovforslag herom er jo nu vedtaget her i Tinget med vor Tilslutning, det ligger for Tiden i Landstinget, og vi haabe, at den højtærede Indenrigsminister vil sætte fuld Kraft paa at gennemføre det endnu i denne Samling. Der bliver jo Tid nok dertil, eftersom Rigsdagen ikke vil blive sluttet for det første. Vi haabe derfor, at